

See Euroopa Kohtu väide koosneb kahest osast, nimelt hea õigusemõistmise põhimõtte nõuete järgimata jätmisest ning kohtute sõltumatuse ja erapooletuse põhimõtte nõuete järgimata jätmisest. Esimese osa kohta väidab Euroopa Kohus, et järeldus, milleni Üldkohus jõudis, nimelt et ülalnimetatud kahju hüvitamise hagi raames võib Euroopa Kohus Euroopa Liitu esindada, tuginedes ilmselt kohtupraktikale, mis tuleneb otsusest kohtuasjas Werhahn Hansamühle jt vs. nõukogu ja komisjon (63/72–69/72, EU:C:1973:121, edaspidi „kohtuotsus Werhahn jt“). Nimetatud kohtuasjas tehtud otsusest nähtub, et kui institutsioonide tegevus toob kaasa vastutuse, siis esindab toonast Euroopa Ühendust ja praegust Euroopa Liitu Euroopa Liidu kohtutes see institutsioon (või institutsioonid), keda süüdistatakse vastutust põhjustanud tegevuses. Euroopa Kohtu arvates ei saa seda kohtuotsust käesolevale asjale kohaldada, kuna see tooks mitmel põhjusel kaasa olukorra, mis on vastuolus hea õigusemõistmise põhimõttega, kuid kohtuotsuses Werhahn jt on sõnaselgelt öeldud, et see otsus rajaneb just sel põhimõttel. Sellega seoses märgib Euroopa Kohus muuseas ka seda, et Üldkohus ei ole järginud ETL artikli 317 esimese lõigu ja määruse nr 966/2012⁽¹⁾ artikli 53 lõike 1 ulatust, mille põhjal Üldkohus oleks pidanud tunnistama, et käesolevas asjas nõutava kahjuhüvitisega sarnane hüvitis tuleb lõpuks maksta liidu eelarve selle osa arvelt, mis puudutab komisjoni.

Esimese väite teise osa kohta märgib Euroopa Kohus viitega Euroopa Inimõiguste Kohtu 10. juuli 2008. aasta otsusele kohtuasjas Mihalkov vs. Bulgaaria (kaebus nr 677719/01), et Üldkohus ei ole arvesse võtnud kohtute sõltumatuse ja erapooletuse põhimõtet, kui ta tuvastas, et Euroopa Kohus peab L. Marcuccio kahju hüvitamise hagi raames Euroopa Liitu esindama. Ülaltoodud nõuded ei ole täidetud, kuna käesolevas asjas on esiteks väidetav kahju tekkinud teatava kohtukoosseisu kohtutegevuse tulemusena ning teiseks peab kohtuasja lahendama kohtukoosseis, mis i) kuulub samasse kohtuorganisse (Üldkohtusse) nagu see kohtukoosseis, keda süüdistatakse vastutuse põhjustanud tegevuses, ning mis ii) on kohtuasja kostja (Euroopa Kohtu) lahutamatu osa, millega selle kohtukoosseisu kohtunikud on ametialaselt seotud. See kehtib seda enam, kui – nagu Üldkohus otsustas – käesolevas asjas nõutava kahjuhüvitisega sarnane hüvitis tuleb lõpuks maksta liidu eelarve selle osa arvelt, mis puudutab Euroopa Kohut.

Teise väite raames märgib Euroopa Kohus, et vaidlustatud kohtumääruses on rikutud põhjendamiskohustust, kuna sellega ei ole Euroopa Kohtu poolt Üldkohtus esitatud argumente mitme Euroopa Kohtu otsuse – seahulgas kohtuotsused Groupe Gascogne vs. komisjon (C-58/12 P, EU:C:2013:770), Gascogne Sack vs. komisjon (C-40/12 P, EU:C:2013:768) ja Kendrion vs. komisjon (C-50/12 P, EU:C:2013:771) – ulatuse kohta konkreetselt ümber lükatud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu ildeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulío tis Epikrateias (Kreeka Vabariik) 20. veebruaril 2015 –
Kapnoviomichania Karelia AE versus Ypourgos Oikonomikon (rahandusminister)**

(Kohtuasi C-81/15)

(2015/C 138/56)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulío tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Kapnoviomichania Karelia AE

Vastustaja: Ypourgos Oikonomikon (rahandusminister)

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 92/12/EMÜ⁽¹⁾ tuleb liidu õiguse üldpõhimõtetest, eelkõige tõhususe, õiguskindluse ja proportsionaalsuse põhimõtetest lähtudes tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sellises olukorras nagu käesolevas asjas niisuguse liikmesriigi õigusnormi kohaldamine nagu tolliseadustiku artikkel 108, mille kohaselt võib salakaubaveo eest määratud haldustrahvi maksmise eest tunnistada solidaarselt vastutavaks volitatud laopidaja, kelle maksulaost on veetud kaupa maksude peatamise korra alusel ja see kaup on nimetatud korra alt salakaubaveo teel ebaseaduslikult välja jäetud – sõltumata asjaolust, kas rikkumise toime panemise ajal oli ta eraõiguse normide kohaselt kauba omanik, ning asjaolust, kas sellises kauba liikumises osalenud salakaubaveo toimepanijate ja volitatud laopidaja vahel oli lepinguline suhe, millest ilmneb, et nad tegutsesid tema poolt volitatud isikutena?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta (EÜT L 76, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 179).

**H & R ChemPharm GmbH 24. veebruaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
12. detsembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-551/08: H & R ChemPharm GmbH versus
Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-95/15 P)

(2015/C 138/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: H & R ChemPharm GmbH (esindajad: *Rechtsanwalt* M. Klusmann ja *Rechtsanwalt* S. Thomas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- täies ulatuses tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 12. detsembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-551/08 osas, milles see puudutab apellanti;
- teise võimalusena kohaselt vähendada 22 miljoni euro suurust trahvisummat, mis apellandile määrati 1. oktoobri 2008. aasta vaidlustatud otsuse artikliga 2;
- kolmanda võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uue otsuse tegemiseks;
- tühistada kohtuotsus osas, millega Üldkohtu kodukorra artikli 90 alusel mõisteti välja kohtukulud summas 10 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu (kolmas koda) 12. detsembri 2014. aasta otsuse (reg nr 651533) peale kohtuasjas T-551/08: H & R ChemPharm GmbH vs. komisjon, millega Üldkohus jättis rahuldamata hagi tühistada komisjoni 1. oktoobri 2008. aasta otsus K(2008) 5476 (lõplik) (juhtum COMP/39.181 – Küünlavahad) apellanti puudutavas osas.